

1873 yılında Fatih'in Sarıgözel Mahallesi⁽¹⁾nde Buharalı Emine Şerife Hanım ile Kosovalı Temyiz Tahir Bey'in oğlu olarak dünyaya geldi. Kosova'dan Türkiyeye kadar kökleri uzayan bu aile içinde Türk-İslam kültürünü yaşayarak öğrendi. Bu sentez onun ilmi ve fıkri hayatının temelini oluşturdu.

Atif annesinden şefkâti, babasından ise bir ulusun en yüksek sesi olup, "Korkma!" diye haykırarak kadar büyük bir cesareti öğrendi. Medresede dinî ilimler alacak kadar kültürüne bağlı, edebiyat, musikî, yabancı dil eğitimi alacak kadar da dünyaya meraklıydı. Atif'i Atif yapanda bu sentezin ta kendisiydi. Çünkü hakkını arayacak kadar yüksek sesle haykırabilirdiği gibi söz konusu vatan olunca bu kavramı her şeyden üstün tutardı. M. Atif vatan evlatları cepheye canla başla savaşırken halkın manevî duygularını çaptıran, kurtuluşun müjdecisi olabilecek kadar halktan biriydi. O İslâm ümmetinin şifreleriyle umudu olmuş, ümmetine umutsuz gecelerde "Korkma!" diyerek bir kurtuluş var dedirtmiştir. O aslında milli marşı yazmayı çok istiyordu, ancak para ödalanı düşünce bundan vazgeçecek kadar olgünüllüydü. Onun için milli mücadelenin simgesi olacak marş para için değil, o maneviyatı yapatacak hisler için yazılmalıydı. Hamdullah Suphi gelip bu marşı "Benim ve milletimizin nezdinde bu marşı ancak sen yazabilirsin." deyince marş yazmaya karar verdi. Çünkü Türk milletinin Atif'i o marşı yazmaya layık görmesi her şeyden üstündü.

Yarışmaya katılan Akif, daha sonra vatanın dört bir yanında insanların yüreklerine işleyecek "İstiklâl Marşı"nı yazmıştı. Artık Türk milletinin de mücadelesini anlatan bir marşı vardı. Akif eseriyle birinci olmuş ancak ödölünü "Korkma!" diyerek seslendiği orduya bağışlayacak kadar yüce gönüllüydü ve bunu yaparken cebinde hiç parası yoktu. Akif'i Akif yapan da buydu. Varken herkes paylaşırdı ancak yokken Akif gibi vatan aşıkları paylaşabilirdi. Bu bile onun evde Türk-İslâm kültürüyle büyüdüğüne bir göstergesiydi. Sürgüne de gitse, zindanlara da atılsa o bir Müslüman ve Türk'tü. Hiçbir zaman kendi topraklarına küsmedi. Mısır'da yalnız başına ölerken bile içinde tek duygu vatan hasretiydi.

Vatanına hasret öldü ama Mısır'da yazdığı "Cehennem olsa gelen göğsümüzde söndürürüz / Bu yol ki hâk yoludur dönme bilmeliyiz yârürüz." mısraları onun vatan ve millet aşkından bir şey kaybetmediğini, milletimizin İstiklâl Marşı'nı yazması için verdiği kararın ne kadar doğru olduğunu gösteresidir. Ruhu şâd olsun.

Ece İNAN
Halitpaşa YBO
713 75